

Dosar nr.(...)

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CONSTANȚA SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 08 mai 2019
Complet specializat pentru cauze privind
conflicte de muncă și asigurări sociale

PREȘEDINTE:

Judecător:

Grefier:

S-au luat în examinare apelurile civile declarate de pârâții ..., cu sediul în (...), ..., cu sediul în (...), și ... cu sediul în (...), împotriva sentinței civile nr. (...), pronunțate de Tribunalul Tulcea în dosarul nr. (...), având ca obiect drepturi bănești, în contradictoriu cu intimații reclamanți ..., cu domiciliul în (...), și ..., cu domiciliul în (...).

Dezbaterele asupra sesizării prealabile au avut loc în ședința publică din data de 16 aprilie 2019 și au fost consemnate în încheierea din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art.396 alin.1 C.pr.civ. a amânat pronunțarea asupra sesizării la data de 23 aprilie 2019, 07 mai 2019 și 08 mai 2019, dată la care a pronunțat următoarea hotărâre:

CURTEA

I. Obiectul cauzei:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 29.06.2017 inițial pe rolul TRIBUNALULUI BUCUREȘTI – Secția a VIII-a Civilă, Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale sub nr. (...), reclamanții, în contradictoriu cu pârâții ... și ..., au solicitat:

1. Achitarea drepturilor salariale ale reclamanților începând cu data de 28.04.2014 conform grilei de salarizare, aplicabilă personalului încadrat pe funcții similare la ... (grila este publicată pe site-ul ...),
2. să se dispună obligarea pârâților la achitarea diferențelor dintre salariile încasate efectiv și cele datorate, actualizate cu dobânda legală și indicele de inflație, începând cu 28.04.2014, data preluării de către ... a celor 238 de posturi ale ... prin protocolul de predare - preluare nr. 16c/1443/2440/28.04.2014 până la data 10.04.2017.

La data de 4.10.2017 reclamanții au formulat o cerere modificatoare prin care au lărgit cadrul procesual și obiectul acțiunii în sensul că au chemat în judecată și pârâtul ..., denumit în continuare ..., solicitând:

- obligarea pârâților ... și ... la reîncadrarea reclamanților (angajați cu contract individual de muncă), prin stabilirea drepturilor salariale conform salariului de încadrare aplicabil angajaților ce funcționează în structura ... corespunzător funcțiilor, gradelor/treptelor profesionale și vechimii;

- obligarea pârâților să se achite la achitarea diferențelor salariale dintre cele încasate efectiv și cele datorate, actualizate cu dobânda legală și indicele de inflație, începând cu 28.04.2014, data la care a revenit în subordonarea ..., prin efectul Legii nr.17/2014, până la 31.12.2016, dată la care și-a pierdut calitatea de angajator, prin apariția OUG nr.1/2017, funcție de: perioada efectivă în care reclamanții au fost fie angajați, fie detașați și au beneficiat de drepturile salariale acordate de ..., respectiv ..., și de funcția ocupată, treapta profesională, grad și vechime.

- obligarea pârâților să se achite la achitarea diferențelor salariale dintre cele încasate efectiv și cele datorate, actualizate cu dobânda legală și indicele de inflație, începând cu 04.01.2017, dată de la care a revenit în subordinea ... prin apariția OUG nr. 1/2017 (art. 18), până la data reîncadrării efective, funcție de: perioada efectivă în care reclamanții au fost fie angajați, fie detașați și au beneficiat de drepturile salariale acordate de ..., respectiv ..., și de funcția ocupată, treapta profesională, grad și vechime.

La termenul din data de 11.12.2017, apreciind că în cauză nu sunt incidente dispozițiile legale privind coparticiparea procesuală activă și nici cele ale prorogării legale de competență, Tribunalul București a dispus disjungerea cererilor formulate de reclamanți după criteriul locului de muncă, astfel că au fost constituite mai multe dosare separate, printre care și cel în cauză având nr. (...), iar ca reclamanți pe numiții ... și I ...

La termenul din data de 17.01.2018, Tribunalul București a pus în discuție excepția necompetenței teritoriale a **Tribunalului București**, invocată din oficiu, iar **prin sentința civilă nr. (...)** a admis excepția necompetenței sale teritoriale și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Tulcea.

II. Motivele invocate de reclamanți:

În motivarea acțiunii, reclamanții consideră că ... era obligat să procedeze conform art. 1 din OUG nr. 24/2009 la aprobarea statului de funcții și a celui de personal, pentru alinierea salariilor reclamanților la cele aflate în plată la nivelul acestui pârât, în acord cu principiile enunțate de art. 3 lit. b) din Legea nr. 284/2010, de la momentul preluării, în baza Titlului II, art. 25, alin. 2 din Legea nr. 17/2014.

Apreciază că, începând cu momentul semnării protocolului, quantumul salariilor nete ale personalului ... trebuia recunoscut, modificat și achitat de cele două pârâte, conform grilei de salarizare, aplicabilă personalului încadrat pe funcții similare la ...

Apreciază că, în aplicarea principiilor arătate, odată cu suplimentarea numărului maxim de posturi al ... cu cele 238 de posturi ale ... prin încheierea protocolului de predare - preluare nr. 16c/1443/2440/28.04.2014, munca pe care o prestează salariații ... are aceeași valoare, comparativ cu cea a personalului pârâților ..., pentru a beneficia de drepturile salariale de bază și nete, recunoscute celui din urmă.

S-a mai arătat că modalitatea de stabilire a nivelului salariilor pentru angajații ..., prin asimilare cu cel corespunzător din ministerul de resort, are un istoric mai vechi și s-a realizat doar după ce s-a apelat la intervenția instanțelor judecătorești și chiar în pofida acestui fapt, o corespondență și asimilare reală nu s-a efectuat niciodată. De exemplu, dacă un consilier juridic superior din Ministerul Agriculturii are în prezent un venit net de 5.161 lei, un consilier juridic cu aceeași vechime din cadrul ..., al cărui venit net ar fi trebuit să fie asimilat colegului din minister încă din anul 2010, nu depășește 2.997 lei, încălcarea în continuare a principiului echității fiind evidentă.

III. Situația de fapt rezultată până la acest moment:

În fapt, reclamanții sunt angajați ai pârâtei ..., fiind încadrați atât pe funcții de execuție, cât și de conducere din cadrul ... București și Reprezentanțe Teritoriale, conform contractelor individuale de muncă anexate, încheiate pe perioadă nedeterminată.

Conform dovezilor anexate, pentru munca prestată, reclamantii au dreptul la salarii de bază brute, în funcție de vechimea în muncă, cuprinse între 2.512 și 4.267 lei, salarii care au un quantum net cuprins între 1.777 și 2.996 lei și sunt scadente în data de 12 ale lunii următoare celei pentru care se face plata (anterior data scadentei era data de 10 a fiecărei luni).

Potrivit Titlului II, art. 23 și 24 din Legea nr. 17/2014 (forma inițială a actului normativ, în vigoare în perioada avută în vedere în prezenta speță), pârâta a ieșit din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, aspect reglementat inițial prin art. 4 din Legea nr. 268/2001 și a trecut în subordinea Guvernului, fiind finanțată prin bugetul Guvernului.

În conformitate cu dispozițiile art. 25 alin.2 din legea sus arătată, numărul maxim de posturi al a fost suplimentat cu 238 de posturi, corespunzător numărului de posturi al , prin încheierea între cele două pârâte și , a Protocolului de predare - preluare nr. 16c/1443/2440/28.04.2014.

Potrivit art. 25 alin. (2) din Legea nr. 17/2014, a preluat nu numai cele 238 de posturi ale ci și personalul aferent.

Potrivit normelor speciale ale art. 2 din OUG nr. 24/2009, era obligat să aprobe statul de funcții și de personal al , deși calitatea de angajator s-a exercitat, în mod cu titlu particular, și ulterior datei de 28.04.2014 tot de către , în considerarea faptului că era o structură cu personalitate juridică, în cadrul conform Titlului II, art. 22 din Legea nr. 17/2014.

În cursul anului 2010, în aplicarea alin. 3 și 4 ale art. 1 din OUG nr. 1/2010, personalul a fost reîncadrat de , prin Ordinul nr. 2291/28.10.2010, prin asimilare cu funcțiile și salarizarea corespunzătoare acestora din MINISTER, din luna decembrie 2009.

IV. Soluția primei instanțe:

Tribunalul Tulcea, Secția civilă de contencios administrativ și fiscal, prin sentința civilă nr. 1311 din 28 septembrie 2018, a dispus următoarele:

„Respinge excepțiile lipsei calității procesuale pasive a pârâților și , ca nefondate.

Respinge excepția inadmisibilității acțiunii, ca nefondată.

Admite excepția prescripției dreptului la acțiune pentru perioada 28.04.2014-28.06.2014.

Respinge pretențiile reclamantilor referitoare la perioada 28.04.2014-28.06.2014, pentru intervenția prescripției dreptului la acțiune.

Admite în parte acțiunea formulată de reclamantii C.M.[...] și M.S.[...] în contradictoriu cu pârâții S.G.G., [...] A.F., [...] și A.F.R., având ca obiect drepturi bănești.

Obligă pârâții S.G.G. și A.F. să îi reîncadreze pe reclamantii C.M. și M.S. prin stabilirea drepturilor salariale conform salariului de încadrare aplicabil angajaților ce funcționează în structura corespunzător funcțiilor, gradelor/treptelor profesionale și vechimii deținute de fiecare reclamant.

Obligă pârâții S.G.G. și A.F. să plătească în favoarea reclamantilor diferențele salariale dintre drepturile salariale stabilite conform prezentei hotărâri și drepturile salariale încasate efectiv, aferente perioadei 29.06.2014-31.12.2016, drepturi ce se vor actualiza cu indicele de inflație la data plății efective, precum și cu dobânda legală începând cu data de 29.06.2014 și până la data plății efective.

Obligă pârâții A.F.R. și să plătească în favoarea reclamantilor diferențele salariale dintre drepturile salariale stabilite conform prezentei hotărâri și drepturile salariale încasate efectiv, începând cu data de 7.01.2017 și până la data reîncadrării efective, drepturi ce se vor actualiza cu indicele de inflație la data plății efective,

precum și cu dobânda legală începând cu data de 7.01.2017 și până la data reîncadrării efective.

Obligă părâtii să plătească în favoarea reclamantului suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Respinge restul pretențiilor reclamantilor, ca nefondate.”

V. Apelul:

Împotriva acestor soluții au formulat apel și A.D.S. și A.D.S.

În esență, în motivarea apelurilor aceștia au invocat **lipsa calității procesual pasive** precum și aspecte de fond, respectiv faptul că, în vederea stabilirii salariilor reclamantilor, raportarea nu ar trebui făcută la salariile existente în cadrul acestor instituții.

VI. Problema de drept:

În cauză se pune problema concilierii a două decizii cu caracter obligatoriu pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în cadrul mecanismelor de unificare a practicii judiciare, în raport de situația particulară a angajatorului reclamantilor care are calitatea de *agenție*, cu un statut particular.

Astfel, potrivit dispozițiilor Legii nr.268/2001, în forma în vigoare la 28 iunie 2014, „*instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral de la bugetul de stat, în subordinea*” (art.4 alin.1) iar directorul general al acesteia are calitatea de ordonator terțiar de credite (art.5 alin.6).

Apoi, în conformitate cu art.10 al.10 din HG nr.1.185 din 29 decembrie 2014 privind organizarea și funcționarea „*ministrului agriculturii și dezvoltării rurale [...]* asigură îndeplinirea politicii agricole a Guvernului prin coordonarea tehnică a [...] cu privire la îndeplinirea de către această instituție a atribuțiilor prevăzute la art. 4 din Legea nr. 268/2001 [...]”

Din organigrama anexă la acest act normativ nu rezultă că [...] figurează între structurile care compun acest minister.

Ulterior, prin HG nr.155 din 10 martie 2016 s-a aprobat structura organizatorică și regulamentul de organizare și funcționare ale [...]

În cuprinsul acestui Regulament, la art. 1(1) se prevede că „*A.D.S.i, denumită în continuare [...], este instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral de la bugetul de stat, prin bugetul [...], în subordinea Guvernului și în coordonarea tehnică a ministrului agriculturii și dezvoltării rurale*”. Totodată, în art.3 al.3 se prevede că „*președintele [...] are calitatea de ordonator terțiar de credite*”.

În sfârșit, în HG nr.30 din 18 ianuarie 2017 privind organizarea și funcționarea M.A.I., la Anexa 2 cuprinzând „*Structuri care funcționează în subordinea [...] și societăți la care [...] exercită calitatea de reprezentant al statului ca acționar*”, este indicată la pct.6 și [...], nefiind cuprinsă în organigrama expusă în Anexa 1.

Rezultă astfel că [...] are un statut special, respectiv de instituție cu personalitate juridică ce nu a fost în perioada relevantă parte din structura [...] sau a [...], în sensul de direcție, serviciu, compartiment, ș.a.

Totodată, însă, conducătorul acestei instituții nu a avut calitatea de ordonator principal de credite ci doar de ordonator terțiar, calitatea de ordonator principal aparținând ministrului Agriculturii și Dezvoltării Rurale sau secretarului general al Guvernului, după caz.

În plus, [...] respectiv [...] (în special cel din urmă) **nu au avut doar un rol** de coordonare tehnică și metodologică ci un rol esențial în chiar finanțarea [...]

Se pune astfel problema dacă, pentru a stabili salariul maxim în plată pentru o anumită funcție, în aplicarea OUG nr.57/2015, ar trebui să se verifice nivelul salariilor numai din cadrul [...] sau ar trebui verificat la nivelul [...] respectiv al [...]

În acest sens trebuie avut în vedere **pe de o parte** că, prin Decizia nr. 49/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a stabilit că „În interpretarea dispozițiilor art. 31 alin. (1), raportat la art. 31 alin. (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruii îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național.”

Chiar dacă se referă la o anumită categorie de instituții, Înalta Curte de Casație și Justiție a expus în considerentele deciziei o serie de principii, arătând, între altele, și următoarele:

„123. Fără a relua considerațiile teoretice și precizările terminologice anterioare, se constată că textul de lege suscitată impune, în ce privește stabilirea unui nivel maxim de salarizare la nivelul mai multor instituții sau autorități publice, ca acele entități să se afle în subordinea unui ordonator de credite comun, să aibă același scop, să îndeplinească aceleași funcții și atribuții, să se situeze la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar. Toate aceste condiții trebuie să fie îndeplinite cumulativ, așa cum rezultă în mod explicit din articolul precitat.

125. [...] Norma incidentă stipulează, fără echivoc, că instituțiile publice trebuie să se subordoneze unui ordonator comun, aspect ce rezultă din sintagma "aceluiași ordonator de credite". Or, fiecare instituție în parte este subordonată unui ordonator de credite principal diferit, [...]

126. În acest context este corectă opinia acelor instanțe care au apreciat că noțiunea de instituție sau autoritate publică, aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, se referă la subordonarea administrativă și financiară, neavând relevanță, față de domeniul de reglementare ce constituie obiect al interpretării unitare în prezenta cauză, subordonarea funcțională față de autoritatea centrală. De altfel, în textul supus interpretării, art. 31 alin. (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, se face mențiune explicită că este vorba de instituții aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, în cadrul aceluiași ordonator de credite.

Prin urmare, nivelul maxim în plată pentru aceeași funcție se stabilește prin evaluarea instituțiilor și autorităților aflate la același nivel de subordonare financiară, neexistând vreo normă de trimitere la autoritatea centrală care asigură doar o subordonare funcțională și metodologică a activității specifice”.

Așadar, din perspectiva acestor argumente, în cauza de față s-ar putea reține că sunt îndeplinite condițiile pentru a se avea în vedere nivelul cel mai înalt al salarizării la nivelul 2, respectiv ..., întrucât ... se subordonează acestora din punct de vedere al ordonanțării creditelor.

Pe de altă parte, însă, ... nu face parte din structura ... respectiv ...

Pe de altă parte, însă, prin Decizia nr. 13/2016 pronunțată în recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 222 din Codul civil, adoptat prin Legea nr. 287 din 17 iulie 2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ministerul Afacerilor Interne, în calitate sa de ordonator principal de credite, nu are calitate

procesuală pasivă în litigiile dintre angajați și instituțiile/unitățile cu personalitate juridică aflate în subordinea sa, având ca obiect solicitarea unor drepturi de natură salarială.”

Deși se referă la un alt minister, Înalta Curte de Casație și Justiție a expus în considerentele deciziei și o serie de principii, arătând, între altele, următoarele:

„46. O caracteristică a raportului juridic de muncă este aceea că poate exista numai între două persoane, spre deosebire de raportul obligațional civil, în cadrul căruia poate fi, uneori, o pluralitate de subiecte active sau pasive.

47. Pe cale de consecință, ținând seama și de caracterul exclusiv al competenței (una și aceeași atribuție trebuie să aparțină unei singure autorități publice), în problema de drept supusă analizei se poate concluziona că legitimarea procesuală pasivă revine doar autorității publice cu care funcționarul public se află în raporturi de serviciu, întrucât acestea îi aparține prerogativa stabilirii și acordării drepturilor salariale.”

Ca urmare, în măsura în care se constată că [redacted] respectiv [redacted] nu pot avea calitate procesual pasivă în cauză, în aplicarea Deciziei nr. 13/2016 pronunțate în recurs în interesul legii, astfel cum susțin apelanții, dar se consideră că sunt îndeplinite condițiile expuse în Decizia nr. 49/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în raport cu aceste două instituții, ar însemna ca [redacted] să poată fi obligată să stabilească drepturile salariale ale reclamantilor raportat la un nivel regăsit în cadrul [redacted] respectiv [redacted] care însă nu sunt parte în litigiu și din structura cărora nu a făcut efectiv parte.

VII. Opinia completului de judecată

Posibilitatea de exprimare de către complet a opiniei sale este limitată întrucât în mare măsură ar presupune antepunerea asupra soluției în cauză tocmai pentru că aceasta este problema esențială de drept.

Apreciem însă că o mare relevanță o are statutul special al [redacted]

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

În temeiul art.519 Cod pr.civ.

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în scopul pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept respectiv:

dacă, în aplicarea OUG nr.57/2015, cu modificările ulterioare, pentru stabilirea nivelului maxim al salariului de bază convenit personalului încadrat într-o agenție națională aflată în subordinea [redacted], respectiv a [redacted], trebuie avut în vedere nivelul maxim al salariilor aflate în plată la nivelul acestor ordonatori principali de credite, având în vedere Decizia nr. 13/2016 pronunțată în recurs în interesul legii, Decizia nr.49/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

În temeiul art.520 al.2 Cod pr.civ.

Suspendă judecata cauzei până la soluționarea sesizării.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 08 mai 2019.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,